

पानियम - एक्काइस नम्बर

महिमामय देशमा आइतबारको व्यवस्थातर्फको आन्दोलन

Jeff Pippenger

2026-03-05

दानियेल ११ को सोह्रौँ पददेखि बाइसौँ पदसम्मको इतिहास आइतवारको व्यवस्थाको एक प्रतिरूपणबाट आरम्भ हुन्छ र त्यसैमा अन्त्य पनि हुन्छ। यस रेखाको आरम्भ र अन्त्य एउटै हुनु, ख्रीष्टको हस्ताक्षर—अल्फा र ओमेगा—लाई पहिचान गराउँछ। भविष्यवाणीगत रूपमा, यसले सोह्रौँ पदलाई बाइसौँ पदसँग मिलाइने आवश्यकता देखाउँछ। जब यसो गरिन्छ, तब मक्काबीहरूको रेखाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको महिमामय देशको इतिहासलाई दर्शाउँदै पन्ध्रौँ पदसम्मको इतिहासभित्र सारिन्छ।

मक्काबीहरू

मक्काबीहरूको विद्रोहले ती बाइस वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो 1776 मा आरम्भ भए र 1798 मा संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलको अगमवाणीअनुसार छैटौँ राज्य बनेपछि समाप्त भए। यसले बाइस संख्यालाई 1798 मा अन्त्यको समयसँग प्रत्यक्ष रूपमा संलग्न इतिहासको रूपमा चिन्हित गर्दछ, जहाँबाट दानिएल ११ को चालीसौँ पद आरम्भ हुन्छ।

१७९८ सँग बाइस संख्याको सम्बन्ध पहिचान गर्नु महत्त्वपूर्ण छ। मक्काबी विद्रोहले, अमेरिकी क्रान्तिको पूर्वछायारूपमा, रमणीय देशका दुवै क्रान्तिहरूलाई (शाब्दिक र आत्मिक) सेल्यूसिडहरू र युरोपेली राजाहरूको राज्यनीति, साथै ग्रीस र रोमको चर्चनीतिलाई अस्वीकार गरेका क्रान्तिहरूका रूपमा एकरूप बनाउँछ। दुवै ऐतिहासिक साक्ष्यहरूमा ग्रीस र रोमले उत्तरका राजाको प्रतिनिधित्व गरे।

मक्काबीहरूको वंशावली पद तेइसमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तर यसले पद पन्ध्रको पानियमपछि ३३ वर्षपछि आरम्भ भएको इतिहासलाई, र पद सोह्रको पोम्पेईभन्दा अलिकति बढी एक सय वर्ष अधिको काललाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो वंशावली क्रूसको न्यायमा समाप्त हुन्छ, यस्तो न्याय जो ईस्वी सन् ७० सम्म फैलिएको थियो, यद्यपि न्यायको त्यो अवधिलाई पद बाइसमा केवल क्रूसकै रूपमा चिनाइएको छ। भविष्यवाणीगत रूपमा, १७७६ देखि महिमामय देशलाई प्रतिनिधित्व गर्ने मक्काबी वंश, त्यसपछि हस्मोनी वंश र त्यसपछि हेरोदी वंशसहित १७९८, र त्यहाँबाट क्रूस तथा ईस्वी सन् ७० सम्म, पद बाइसमा समाप्त हुन्छ, र यो १७७६ देखि १७९८ सम्मका बाइस वर्षबाट आरम्भ हुन्छ। १७७६ देखि १७९८ सम्मका ती बाइस वर्षहरूले ९/११ देखि २०२३ सम्मका बाइस वर्षहरूको पनि पूर्वरूप दिन्छन्, जसलाई दानिएल दसमा बाइस दिनको रूपमा पूर्वरूपित गरिएको थियो। मक्काबी वंश “बाइस” बाट आरम्भ हुन्छ र “बाइस” मै समाप्त हुन्छ।

चार रोमी शासकहरू

सोलहदेखि बाइससम्मका पदहरूले प्रत्यक्ष रूपमा चार जना रोमी शासकहरूको पहिचान गराउँछन् र ती पदहरूभित्रको अर्को रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। मक्काबीहरूको रेखा ‘दोहन्याऊ र विस्तार गर’ भन्ने सिद्धान्तको आधारमा मिलाइएको छ, र रोमी रेखा पदहरूमा प्रत्यक्ष रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ई.पू. ३१ मा एक्टियमको युद्धमा रोम बाइबलको भविष्यवाणीअनुसार चौथो राज्यको रूपमा सिंहासनमा आरोहण गर्दा, पोम्पेयीले तीन अवरोधहरूमध्ये पहिलो दुईलाई जितेका थिए। त्यसपछि जुलियस कैसर, अगस्टस कैसर र टिबेरियस कैसर आए। पोम्पेयी एक सैन्य सेनापति थिए, र अन्तिम तीन प्रतीकहरू सम्राटहरूको रूपमा आपसमा जोडिएका छन्।

चार शासकहरूमध्ये अन्तिम शासक बाइसौ पदमा मर्छ, जहाँ ख्रीष्ट क्रूसमा टाँगिनुभयो; त्यसैले हामीले रोमका ती चार शासकमध्ये अन्तिमलाई सोह्रौं पदको आइतबारको व्यवस्थासम्म फर्काएर लिनुपर्छ। जब हामी यसो गर्छौं, तब पोम्पेईले चार मार्गचिन्हहरूमध्ये पहिलोको प्रतिनिधित्व गर्नेछ, जहाँ चौथो र अन्तिम मार्गचिन्ह सोह्रौं पदको आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छ। सोह्रौं पद टिबेरियस कैसरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिनेछ, र पन्ध्रौं पदको पानियमको युद्ध अगस्टस कैसरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिनेछ; एघारौं पदको राफियाको युद्ध जुलियस कैसर हुनेछ; यसरी जनरल पोम्पेईलाई दशौं पद र १९८९ को रूपमा चिन्हित गरिन्छ।

यसले यो पहिचान गराउँछ कि दानियेल ११ को चालीसौं पदको “लुकेको इतिहास”—सन् १९८९ मा सोभियत संघको पतनदेखि लिएर एकचालीसौं पदको आइतबारको व्यवस्थासम्मको इतिहास—दसौं पददेखि तेइसौं पदसम्मले प्रतिनिधित्व गरेको इतिहासभित्र पाइने भविष्यवाणीका तीन रेखाहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। मक्काबीहरू, रोमी शासकहरू, र रोमका प्रतिनिधि शक्तिहरूका तीन युद्धहरू।

यो तेस्रो पटक हो कि म तिमीहरूकहाँ आउँदैछु। दुई वा तीन जना साक्षीहरूको मुखबाट हरेक कुरा स्थापित हुनेछ। २ कोरिन्थी १३:१।

तीन प्रतिनिधि युद्धहरू

पद दशले ईसा पूर्व २१९ देखि २१७ सम्म घटेको चौथो सिरियाली युद्धको अन्त्यलाई चिन्हित गर्दछ, जब एन्टिओकस तृतीय म्याग्नस (महान्) ले पद एघारको युद्धको पूर्वतयारीमा पुनःसमूहीकरण गरे; त्यो राफियाको युद्ध थियो, जसको प्रतिनिधित्व जुलियस सिजरद्वारा गरिने थियो। पद दशले पद चालीसमा प्रतिनिधित्व गरिएको सन् १९८९ मा सोभियत सङ्घको पतनलाई पहिचान गर्दछ, र पोम्पेई त्यस इतिहाससँग समरेखित हुन्छ। पद सोह्रले यहूदाको महिमामय देशमाथिको विजयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिरूपित गर्दछ, तर पोम्पेई सन् १९८९ सँग पनि समरेखित हुन्छ, र सन् १९८९ मा आधुनिक रोमले आफ्नो पहिलो अवरोधमाथि विजय प्राप्त गर्‍यो, तर त्यसो गर्ने क्रममा, उसले महिमामय देशसँग गोप्य गठबन्धन बनाउन रोनाल्ड रेगनलाई प्रलोभनमा पारी, एकै समयमा प्रोटेस्टेन्ट अमेरिकामाथि आत्मिक रूपमा विजय प्राप्त गर्‍यो। रोमकी वेश्यासँग कुनै राजाद्वारा गरिएको गठबन्धनले आत्मिक व्यभिचारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

१९८९ त्यो समय थियो जब रोमकी वेश्या पृथ्वीका सबै राजाहरूसित व्यभिचार गर्न आफ्ना सत्तरी वर्षबाट बाहिर निस्कन थाल्छे। पहिलो राजा १९८९ मा संयुक्त राज्य अमेरिका हो, किनकि संयुक्त राज्य अमेरिकालाई अहाबद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसले ईजेबेलसँग विवाह गरेको थियो, र ईजेबेल यशैया तेइसमा टायरकी वेश्या हो।

अनि त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि, एक राजाका दिनहरूअनुसार, टायर सत्तरी वर्षसम्म बिर्सिइनेछ; सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि टायरले वेश्यासरह गीत गाउनेछ। वीणा लेऊ, हे बिर्सिइकी वेश्या, सहरभरि घुम; मधुर धुन बजाऊ, धेरै गीत गा, ताकि तिमीलाई सम्झना गरियोस्। अनि सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि यस्तो हुनेछ कि, परमप्रभुले टायरलाई भेट दिनुहुनेछ, र त्यो आफ्नो ज्यालातर्फ फर्कनेछ, र पृथ्वीको सतहमा भएका संसारका सबै राज्यहरूसित व्यभिचार गर्नेछ। यशैया २३:१५-१७।

दानियेल एघारको चालीसौं पदमा चित्रित गरिएझैं, १७९८ मा जब त्यसले आफ्नो घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, तब “अन्तको समय”-मा त्यो वेश्या बिर्सिइन्। १९८९ को “अन्तको समय”-मा, उसले आफ्नो अधिकारको छापलाई सबैभन्दा पहिले बाध्यकारी रूपमा लागू गर्ने राज्यसँग व्यभिचार गरेर आफ्नो घातक घाउ निको हुने अवधिको आरम्भ गर्छ। त्यो राज्य आहाबद्वारा, र फ्रान्सद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जसले ५३८ मा पृथ्वीको सिंहासनमा पोपतन्त्रलाई स्थापित गर्‍यो र पोपसत्ताको उदयलाई समर्थन गर्ने प्रमुख राज्य थियो। यसै कारण तिनीहरूलाई “क्याथोलिक चर्चका जेठाजुता सन्तान” तथा “क्याथोलिक चर्चकी जेठी छोरी” भनेर उपाधि दिइएको छ। फ्रान्स र आहाब दुवैले १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म संयुक्त राज्य अमेरिकाको भूमिकाको साक्षी दिन्छन्।

यशैया तेइसमा, टायरकी वेश्या, जो प्रकाश १७ की वेश्या पनि हो, जसको निधारमा “महान् बाबेल” लेखिएको छ। यो १७९८ देखि आरम्भ हुने संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासका लागि “बिसिईएको” हो, जब पोपसत्ता बाइबलीय भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्य, प्रकाश १३ को समुद्री पशु, रहन छाड्यो। त्यसपछि संयुक्त राज्य अमेरिकाले प्रकाश १३ को स्थलीय पशुको रूपमा बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको आफ्नो भूमिका आरम्भ गर्‍यो। अन्ततः संयुक्त राज्य अमेरिका प्रकाश १७ का दस राजाहरूमध्ये प्रमुख राजा बन्छ। “सत्तरी वर्ष” को अवधिको प्रतीकात्मक इतिहास, “एक राजाका दिनहरू,” ले बाइबलीय भविष्यवाणीको पहिलो राज्यको रूपमा बाबेलले शासन गरेको सत्तरी वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। यसले १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म संयुक्त राज्य अमेरिकाको इतिहासको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, जहाँ अमेरिकी इतिहासको बाह्य रेखा रिपब्लिकन सिङ्गद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ र आन्तरिक रेखा प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। ती दुई सिङ्गहरूले संविधानको हृदयलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले राज्यकला र चर्चकला बीचको पृथक्करणको व्यवस्था गर्दछ, र तिनै अमेरिका को भविष्यको विषय हुन्।

सत्तरी वर्ष टायरकी वेश्यालाई बिसिईनका लागि तोकिएका छन्; त्यसपछि अन्तको समय १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म ऊ गाउन थाल्छे। सोभियत संघको पतनसँगै उसले प्रोटेस्टेन्ट अमेरिकाको धर्मलाई आफ्नो अधीनमा लिई र दक्षिणका राजाको राजनीतिक संरचनालाई ढाल्दै, एक गोप्य गठबन्धनद्वारा आफ्नो कार्य आरम्भ गरिन्। सत्तरी वर्षको एक अवधि, जसको समापन त्यस्तो इतिहासमा हुन्छ जहाँ महान् एन्टिओकस सत्र वर्षको एक अवधिको मध्यभागमा उभिएको छ, जो दस र सातमा विभाजित छ, र ती गुणा गर्दा “सत्तरी” हुन्छ। राफिया र पानियमको बीचमा अन्त्य भएको बाह्य दुई सय पचास वर्षको आरम्भमा, तेइस सय वर्षको आन्तरिक समय-भविष्यवाणी “सत्तरी” हप्ताहरू दानिएलका जनतामाथि निर्धारित गरिनुबाट सुरु हुन्छ। ती सत्तरी हप्ताहरूको अन्त्यमा, ईस्वी सन् ३४ मा, प्राचीन इस्राएल परमेश्वरका चुनिएका करारका जनताको रूपमा सधैंका लागि परमेश्वरबाट सम्बन्धविच्छेद गरियो, र त्यसपछि परमेश्वरले आफ्नी ख्रीष्टियन दुलहीसँग वैवाहिक सम्बन्धमा प्रवेश गर्नुभयो र तब गैरयहूदीहरूसम्म पुगिरहनुभएको थियो।

ईसा पूर्व २०७ मा एन्टिओकस “सत्तरी” को बीचमा उभिएको छ, जसले “महिमामय देश” को हैसियतमा उसको राज्यको अनुगृहीत राष्ट्र-स्थितिको अन्त्य पहिचान गर्दछ, जहाँ उहाँले आधुनिक इस्राएललाई उठाउन रोज्नुभयो। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा छैटौँ राज्यको रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्त्य नै यशैयाको “सत्तरी वर्ष” को अन्त्य हो। एन्टिओकसको दुई सय पचास वर्षको रेखाले, पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्था हुनुभन्दा ठीक अघि, संयुक्त राज्य अमेरिकाको रिपब्लिकन सिङ्गको अनुग्रह-अवधिको अन्त्यलाई चिन्हित गर्दछ। २२ अक्टोबर १८४४ मा, जब न्याय सुरु भयो, समाप्त भएका दुई हजार तीन सय वर्षहरूले आइतबारको व्यवस्थामा न्याय कहिले समाप्त हुन्छ भन्ने कुराको प्रतिरूप दिन्छ। दुई हजार तीन सय वर्ष सत्तरी हप्ताबाट सुरु हुन्छ, जसले परमेश्वरका चुनिएका जनहरूको रूपमा वास्तविक इस्राएलको अन्त्यलाई चिन्हित गर्दछ। समग्र दुई हजार तीन सय वर्षको अवधिको अन्त्य, एड्भेन्ट आन्दोलन आइतबारको व्यवस्था सम्म जारी रहँदा, प्रोटेस्टेन्ट आन्दोलनको अन्त्यसँग निष्कर्षमा पुग्छ। जब १८४४ को बन्द ढोका दोहोरिन्छ, तब रिपब्लिकन सिङ्ग, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग, र सरकारी पशुमाथि ढोकाहरू बन्द हुनेछन्।

एन्टिओकसले दस र सातको अवधिको बीचमा उभिनु भनेको उसको अनुग्रहकालको अन्त्यमा उभिनु हो। पृथ्वीको पशु, अर्थात् संयुक्त राज्य अमेरिकाको शासनव्यवस्थाको लागि अनुग्रहकाल आइतबारको व्यवस्थामा बन्द हुन्छ, तर रिपब्लिकन सिङ्गको अनुग्रहकाल आइतबारको व्यवस्था अघि नै बन्द हुन्छ।

येशूले उसलाई भन्नुभयो, “म तिमीलाई सात पटकसम्म मात्र भन्दिनँ; तर सत्तरी गुणा सात पटकसम्म।” मत्ती १८:२२।

“सत्तरी गुणा सात” भन्ने अभिव्यक्ति बाइबलमा एक मात्र स्थान हो जहाँ संख्याहरू यस प्रकारको गुणनात्मक रूपले व्यक्त गरिएका छन्। “सत्तरी गुणा सात” भनेको दानियेलका जनताका लागि “निश्चित” गरिएका चार सय नब्बे वर्ष हुन्। यही सत्तरी हप्ताहरू हुन् जसले तेइस सयको आरम्भ गर्छन्, र उही प्रारम्भबिन्दुबाट दुई सय पचास वर्षको अन्त्यमा एन्टिओकस दस र सातको बीचमा आइपुग्छ। महान् विवादको पवित्र नाटकमा आफ्नो कथाका अन्तिम

घटनाहरूमा त्यहाँ एन्टियोकस महान् आफ्नो स्थान ग्रहण गर्छ।

१८४४ को बन्द ढोकाले आइतबारको व्यवस्थाको बन्द ढोकालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्था अघि सात वर्षको एक अवधि आरम्भ हुन्छ, जसमा एन्टियोकसले आफ्नो राज्यको अन्त्यलाई चिन्हित गर्दछ, र त्यसपछि सात वर्षको समाप्तिमा उसको राज्य अन्त्य हुन्छ। सात वर्षको अवधि पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यो अवधि ३२१ को पहिलो आइतबारको व्यवस्थासँगै आरम्भ हुन्छ। पहिलो आइतबारको व्यवस्था अघि, जसले अन्तिम आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, त्यहाँ दस वर्षको एक अवधि हुन्छ, जो एक आज्ञापत्रबाट आरम्भ हुन्छ। ३१३ को “आज्ञापत्र” मा दस वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको परीक्षा आरम्भ हुन्छ, त्यसपछि एन्टियोकसले पहिलो आइतबारको व्यवस्था जारी गर्दछ र गणतान्त्रिक सिङको अनुग्रह-अवधि अन्त्य हुन्छ। सात वर्षको अन्त्यमा, पानियम र आइतबारको व्यवस्था आइपुग्छन्, जसले ३३० सालमा पूर्व र पश्चिमको विभाजन उत्पन्न गर्दछ।

पोम्पेइ

पद सोह्रमा पोम्पेले त्यो गौरवशाली देशलाई विजित गर्‍यो, तर ई.पू. ६५ देखि ६३ सम्मको दुई-वर्षीय अवधिभित्र, दानिएल ८:१ को पूर्तिस्वरूप पोम्पेले वास्तवमा “पूर्व” र “[गौरवशाली] देश” दुवैलाई विजित गर्‍यो, जसले पद चालीस र १९८९ मा भएको दोहोरो विजयको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ।

मूर्तिपूजक रोमका लागि तेस्रो बाधा अगस्टस कैसरद्वारा पूरा गरिने थियो, जो रोममा पहिलो आधिकारिक रोमी त्रिमूर्तीय शासन-संघको गठन गरेको कारणले परिचित छन्, र यसले रोममा पहिलो आधिकारिक त्रिगुणात्मक एकतालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। रोमी अगुवाहरूको तेस्रो मार्गचिन्हमै त्यो त्रिगुणात्मक एकता रोमी इतिहासमा औपचारिक रूपमा चिन्हित हुन्छ। सोहीँ पदको आइतबारको व्यवस्थामै अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिगुणात्मक एकता स्थापित हुन्छ, र त्यसपछि जकरियाले प्रस्तुत गरेझैं दुष्टताको चरा शिनारमा आफ्नै स्थानमा पुनः स्थापित गरिन्छ।

अगस्टस सीजरले पहिलो आधिकारिक रोमी त्रिमूर्तिसंघ गठन गरे, तर इतिहासकारहरूले यसलाई दोस्रो त्रिमूर्तिसंघ भन्दछन्, किनकि जुलियस सीजरले पनि एक त्रिमूर्तिसंघ गठन गरेका थिए, तर त्यो रोमी सरकारको आधिकारिक त्रिमूर्तिसंघ थिएन। चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थामा अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ताको त्रिगुणी एकताको प्रतीकका रूपमा जुलियस र अगस्टस सीजरको सम्बन्ध यसरी रूपकात्मक रूपमा देखाइएको छ कि आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थालाई लागू गर्ने आन्दोलनको आरम्भमा जुलियस र अन्तमा अगस्टस द्वारा। यो भविष्यसूचक सम्बन्ध ६७ मा सेस्टियसको घेराबन्दीद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसको पछि टाइटसको घेराबन्दी आयो। जुलियस सेस्टियस हुन् र अगस्टस टाइटस हुन्। जुलियस र अगस्टसले त्रिगुणी एकताको प्रतिनिधित्व गर्छन् र सेस्टियस र टाइटसले घेराबन्दीको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी आन्दोलन भविष्यवाणीअनुसार ३१३ मा, अर्थात् मिलानको आदेशद्वारा, आरम्भ हुने अवधि यही हो। त्यसपछि ३२१ मा, सत्र-वर्षीय अवधिको मध्यबिन्दुमा, पहिलो आइतबार व्यवस्था आउँछ। राज्यको पूर्व र पश्चिममा विभाजनको तेस्रो चरण—जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको छाप वा परमेश्वरको छाप ग्रहण गर्नेहरू र ग्रहण नगर्नेहरूबीचको विभाजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ—३३० मा थियो। आइतबारका व्यवस्थाहरूको एक शृङ्खला छ, जसले एक आइतबार व्यवस्थातर्फ डोर्‍याउँछ; ३२१ ले पहिलो आइतबार व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले ३३० को अन्तिम आइतबार व्यवस्थातर्फ पुर्‍याउँछ।

अन्तियोकसका दुई सय पचास वर्षहरूभन्दा भित्र, नेरोका दुई सय पचास वर्षहरूले आठ वर्षको एक अवधि, पहिलो आइतबारको व्यवस्थाको मध्यबिन्दु, र त्यसपछि नौ वर्षलाई पहिचान गराउँछन्। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, अन्तियोकस र नेरोले तीनवटा मार्गचिन्हद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका दुई अवधिहरूलाई पहिचान गराउँछन्। दुवै रेखाहरूमा पहिलो र अन्तिम मार्गचिन्हहरू एउटै छन्—आरम्भमा एउटा आज्ञापत्र, जुन विवाहद्वारा चिह्नित थियो र तलाकमा अन्त भयो,

तथा आरम्भ र अन्त्यमा उत्तरका राजासँग दक्षिणका राजाबीचको युद्ध। बीचको 321 को पहिलो आइतबारको व्यवस्था त्यही स्थान हुनुपर्छ जहाँ अन्तियोक्स उभिएको छ। ऊ दश वर्षद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको एउटा परीक्षाको प्रक्रियाको निष्कर्षमा उभिएको छ, र त्यो परीक्षा-प्रक्रियाले अन्तियोक्सलाई ती सातमध्येका आठौँका रूपमा प्रकट गर्दछ, जसरी उसले त्यो पशुको प्रतिमा बनाउँछ जो ती सातमध्येका आठौँ हो। त्यही समयमा एक लाख चवालीस हजारले पनि परीक्षाको एउटा प्रक्रियाबाट गुज्रन्छन् र सातौँ लाओडिकीया मण्डलीबाट आठौँ तथा फिलाडेल्फिया मण्डलीमा रूपान्तरित हुन्छन्।

पहिलो आइतबारको व्यवस्थामा प्रतिमाको स्थापना आरम्भ हुन्छ, र प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्र, पद एघारको आइतबारको व्यवस्थामा अन्त्य हुन्छ—त्यो पद जसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको थुमाजस्तै सुरुआतलाई, त्यसको अजिङ्गरजस्तै अन्त्यसँग विरोधाभासमा प्रस्तुत गर्दछ। तेह्र विद्रोहको प्रतीक हो, र पद एघारको सन्दर्भमा विद्रोहको प्रतीक, अर्थात् संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गरझैँ बोल्नु, पशुको छाप हो; जबकि परमेश्वरको छाप भएकाहरूको प्रतीक संख्या एघार हो। प्रकाश 13:11 ले त्यो विभाजनलाई चिन्हित गर्दछ जहाँ संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गरझैँ बोल्ने आइतबारको व्यवस्थामा पशुको छाप ग्रहण गर्नेहरू र परमेश्वरको छाप ग्रहण गर्नेहरू छुट्टिन्छन्।

पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समयको आगमनलाई सूचित गर्ने विशेष चिन्हहरू छन्, र तिनै चिन्हहरूले यसको अन्तलाई पनि प्रतिरूपित गर्छन्। नूहदेखि तुरहीहरूको पर्वसम्म परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न; उहाँ सधैं परीक्षाको अवधि आइपुग्नुअघि नै त्यसको अग्रिम घोषणा गर्नुहुन्छ। उहाँका घोषणाहरू उहाँको भविष्यवाणीमय वचनमा पाइन्छन्। धेरैजसो एड्भेन्टिस्टहरू (मेरो अनुमानमा) यरूशलेमको विनाशमा दुईवटा घेराबन्दीहरू भएका थिए भन्ने कुरा जान्दैनन्, न त अन्तिम विनाशको दिन त्यही वर्षको उही दिन थियो जसमा नबूकदनेसरले पहिलो पटक—अल्फा समयमा—यरूशलेम र मन्दिरलाई नष्ट गरेको थियो भन्ने कुरा नै। तिनीहरू यसबारे पनि अनभिज्ञ हुन सक्छन् कि ती घेराबन्दीहरू पवित्र पर्वहरूमा आरम्भ भएका थिए र एउटा पवित्र पर्वमै समाप्त भएका थिए, वा घेराबन्दीको अवधि साढे तीन वर्षको थियो। यदि तिनीहरूलाई ती तथ्यहरू थाहा छैन भने, तब यस्तो देखिन्छ कि पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समयको यसको सबैभन्दा सिद्ध प्रतिरूपमा युलियस सिजरले आरम्भलाई चिह्नित गर्छ भन्ने कुरा तिनीहरूले देख्ने सम्भावना कम छ। “सिद्ध प्रतिरूप” भन्नाले, मेरो अर्थ यसको अन्तिम परिपूर्ति हो।

उही अवधि 1888 देखि आइतबारको व्यवस्था लागू नहुज्जेलसम्म प्रस्तुत गरिएको छ, र त्यसपछि फेरि 9/11 देखि आइतबारको व्यवस्था लागू नहुज्जेलसम्म; तर 313 देखि 330 सम्मको अवधिमा महान् कन्स्टान्टिनद्वारा प्रस्तुत गरिएको पशुको प्रतिमाको स्थापना सम्बन्धी भविष्यसूचक अवधिको सिद्ध परिपूर्ति, 1989 मा अन्तको समयदेखि आठौँ राष्ट्रपतिको राष्ट्रपतित्वकालमा आरम्भ हुन्छ।

पहिलो आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्थादेखि सबाथ र आइतबारमाथिको परीक्षाको अवधि एन्टिओक्सका सात वर्षहरूले प्रतिनिधित्व गरेको अवधिभित्र उन्मोचित हुन्छ। एन्टिओक्सको रेखाका सात वर्षलाई नेरोको रेखाका नौ वर्षले गुणा गर्दा त्रिसठ्ठी हुन्छ, र ई.पू. ६३ मा पोम्पेले दानियल ११ को सोहीँ पदको पूर्तिमा महिमामय भूमिलाई विजय गर्‍यो। आइतबार-सम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा नौ राजाहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकालाई ती दस राजाहरूको प्रधान राजाका रूपमा स्वीकार गर्नेछन्, जसले आफ्नो राज्य टायरकी वेश्यालाई दिन सहमत हुन्छन्, र त्यसपछि उसले पृथ्वीका सबै राजाहरूसित व्यभिचार गर्नेछे।

दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तको भविष्यसूचक संरचनासँग सहमतिमा, पशु र झूटा अगमवक्ताको विवाह १९८९ मा सम्पन्न भयो, तर आइतबारको व्यवस्थामा त्यो विवाह परिपूर्ण रूपमा सम्पन्न हुन्छ। त्यस इतिहासको एक प्रयाक्ल जीवितहरूको न्यायको अवधि हो, जुन २००१ मा, ९/११ मा, आरम्भ भयो। त्यस बिन्दुदेखि आइतबारको व्यवस्था सम्म—पशुको प्रतिमाको परीक्षाको समय, जो एक सय चौवालीस हजारको छाप लगाइने समय पनि हो—परमेश्वरका करारबद्ध जनहरूमाथि, र अब्राहामको करारसम्बन्धी भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा उनीहरूले वास गरेको भूमिमाथि न्याय कार्यान्वित हुन्छ। त्यस अवधिमा लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डलीको न्याय हुन्छ, र त्यसपछि आफूलाई कुँवारीहरू भनी स्वीकार गर्नेहरूको न्याय हुन्छ। यसरी, प्रोटेस्टेन्ट सिडको न्याय हुन्छ, र त्यो त्यस अवधिमा

न्याय गरिन्छ जब पहिले रिपब्लिकन सिङको डेमोक्रेटिक दलको न्याय २०२४ सम्म भयो, जब गणतान्त्रिक सिङका रिपब्लिकनहरूको न्याय अहिले भइरहेको छ। संवैधानिक सरकार ती दुई सिङहरू बोक्ने पशु हो र त्यसको न्याय आइतबारको व्यवस्थामा हुन्छ।

१९८९ देखि सन्डे कानूनसम्मको अवधि ९/११ देखि सन्डे कानूनसम्मको एक प्रयाक्टलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तर पशुको प्रतिमालाई स्थापना गर्ने कार्यको सिद्ध परिपूर्ति सातमध्ये भएको आठौँ राष्ट्रपतिमा देखिन्छ। निरोका सत्र वर्ष ९/११ देखि सन्डे कानूनसम्मको इतिहासको एक प्रयाक्टल हो। एन्टियोक्सका सत्र वर्ष पनि त्यही हुन्। रेगनको विवाह र गुप्त गठबन्धन आठौँ राष्ट्रपतिको कार्यकालमा खुला गठबन्धनद्वारा पूर्ण गरिन्छ। अल्फा र ओमेगा विवाहहरूमध्ये पहिलो २००१ मा प्याट्रियट एक्टद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको थियो, जब अङ्ग्रेजी कानूनलाई रोमी कानूनमा परिवर्तन गरियो। मिलानको आज्ञापत्रको विवाहले पशुको प्रतिमाको स्थापना गर्ने कार्यको सिद्ध परिपूर्तिको आरम्भलाई चिह्नित गर्दछ। यसको संरचना दस कुँवारीहरूको विवाहको संरचनामा आधारित छ, र यसले साँचो विवाहकै समयमा हुने जाली विवाहलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पशुको प्रतिमाको परीक्षा-समयले हामी “मुद्रांकित” हुनुअघि पार गर्नुपर्ने “परीक्षा”लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। परमेश्वरको घरानाको पहिले न्याय गरिन्छ, र त्यसपछि आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, परमेश्वरको घरानाबाहिर भएकाहरूको न्याय गरिन्छ। परमेश्वरको घरानाभित्र र त्यसपछि ठूलो भीड दुवैमा अन्तिम न्यायको अवधि पहिलो आइतबार व्यवस्थामा सुरु हुन्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा एउटा पहिलो आइतबार व्यवस्था हुनेछ, जसले पशुको प्रतिमाको परीक्षा-अवधिको सिद्ध र अन्तिम परिपूर्तिको आरम्भलाई चिह्नित गर्नेछ, र त्यसपछि त्यो अवधि प्रकाश १३:११ को परिपूर्ति गर्ने आइतबार व्यवस्थामा समाप्त हुन्छ। त्यो आइतबार व्यवस्था महिमाय देशमा अन्तिम आइतबार व्यवस्था हो। महिमाय देशमा अन्तिम आइतबार व्यवस्था नै संसारमा पहिलो आइतबार व्यवस्था हो, जसले संसारका लागि पशुको प्रतिमाको परीक्षा-समयलाई चिह्नित गर्दछ। संसारको परीक्षा-समय अध्याय तेह्रको पद एघारमा उल्लिखित संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबार व्यवस्थामा सुरु हुन्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकाले चाँडै आउने आइतबार व्यवस्थामा अजिङ्गरङ्ग “बोल्दा”, अध्यायका पद बाह्र र त्यसपछिका पदहरूले संसारव्यापी पशुको प्रतिमाको परीक्षा-समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

यस कारण, ३१३ को आदेशबाट आरम्भ हुने सत्र वर्षहरूमा समाप्त हुने, त्यसपछि ३२१ को पहिलो आइतबारको व्यवस्थाले अनुगमन गर्ने, अनि ३३० मा पूर्व र पश्चिमको विभाजन हुने नेरोको दुई सय पचास वर्षको भविष्यवाणीलाई बुझ्न महत्त्वपूर्ण छ। नेरोको रेखाका यी तीन चरणहरू सतावटसम्बन्धी हुन्; नेरो सतावटको प्रतीक हो, र २५० वर्षको अवधि स्मिर्नाको मण्डलीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन ३१३ मा सम्झौतावादी मण्डली आएपछि अन्त्य भयो। तेस्रो चरणले एउटा राज्यको अन्त्यलाई चिह्नित गर्छ; त्यसैले संयुक्त राज्य अमेरिकामा लागू गर्दा यसले आइतबारको व्यवस्था तथा छैटौँ राज्यबाट सातौँ र आठौँ राज्यहरूतर्फको संक्रमणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। संसारमा लागू गर्दा तेस्रो मार्गचिह्न मानव परीक्षाकालको समाप्ति हो, जसको प्रतिरूप संयुक्त राज्य अमेरिकाको परीक्षाकालको समाप्तिमा, संसारको पशुको मूर्तिको परीक्षाकालको आरम्भमा, देखाइएको थियो।

यसैकारण पद बाइसमा प्रस्तुत गरिएअनुसार, आइतबारको व्यवस्थासम्म डोन्याउने चार रोमी शासकमध्ये तेस्रो अगस्टस कैसरले, क्रूसद्वारा प्रतीकित भई, क्रूसको प्रतिनिधित्व गर्न सक्छ, यद्यपि त्यसपछि टिबेरियास आउनेछ, जसले पनि क्रूसको प्रतिनिधित्व गर्दछ। पशुको मूर्तिको परीक्षाको अवधि द्विविध परीक्षण हो, जसले पहिले पृथ्वीलाई र त्यसपछि समुद्रलाई जाँच्दछ। पृथ्वी संयुक्त राज्य अमेरिका हो र समुद्र संसार हो।

पशुको प्रतिमाको परीक्षाले चिन्हहरूको दोहोरोपन उत्पन्न गर्छ; जहाँ दोस्रो अवधिको अल्फा नै पहिलो अवधिको ओमेगा पनि हो। ३२१ भविष्यवाणीको इतिहासको पहिलो आइतबार-व्यवस्था थियो, र पशुको प्रतिमाको परीक्षा-समयलाई पहिचान गराउने सत्र वर्षभित्र ३२१ संयुक्त राज्य अमेरिकाको पहिलो आइतबार-व्यवस्था हो, जसले महिमाय देशमा पशुको प्रतिमाको परीक्षा-समयको ओमेगा आइतबार-व्यवस्थालाई डोन्याउँछ। तर ३२१ संसारको लागि पनि पहिलो आइतबार-व्यवस्था हो, त्यसैले ३२१ वर्षले पशुको प्रतिमाको परीक्षा-समयको आरम्भ र

अन्त्य—दुवैको मध्यबिन्दुलाई चिन्हित गर्छ। ३१३ आरम्भ हो, र आरम्भ एउटा अध्यादेश हो, जसले आइतबार-व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ। नेरोका सत्र वर्षहरूले मानवीय अनुग्रह-अवधिको समाप्तिसम्म क्रमशः तीव्र हुँदै जाने आइतबार-व्यवस्थाहरूको अवधिलाई पहिचान गराउँछन्।

यो आज्ञापत्रले अनुग्रह-अवधिको समाप्तितर्फ लैजाने पहिलो आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ। सोही पदमा पोम्पेले यहूदालाई आफ्नो अधीनमा लियो, जसले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीकात्मकता गर्दछ, र जुलियस सीजरले पहिलो त्रिमूर्ती गठन गर्‍यो; यद्यपि त्यो अनौपचारिक त्रिपक्षीय एकता थियो, तथापि इतिहासकारहरूले त्यसलाई पहिलोको रूपमा चिन्हित गर्छन्। आइतबारको व्यवस्थाको त्रिपक्षीय एकताको जुलियस सीजरद्वारा गरिएको प्रतीकात्मकताले अगस्टस सीजरको आधिकारिक त्रिमूर्तीको प्रतीकात्मकता गर्‍यो, जसको पछिपछि क्लौडसको समयमा टिबेरियस आयो। यी चारै रोमी शासकहरूले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीकात्मकता गर्छन्, जसरी नीरोका सत्र वर्षका तीनै चरणहरूले पनि गर्छन्।

पोम्पेई सन् १९८९ सँग मेल खान्छ; जुलियस पद एघारसँग मेल खान्छ; अगस्टस पद पन्ध्रसँग मेल खान्छ र टिबेरियस पद सोह्रसँग। पदहरूमा आएको जुलियसको कथामा उसको मिश्रप्रवेश तथा क्लियोपात्रा समावेश छन्। यो इतिहास मार्क एन्टोनीद्वारा पुनः दोहोरिन्छ। जुलियस तेइस पटक छुरा प्रहार गरी हत्या गरिएका बेला मार्क एन्टोनी जुलियस सिजरका मुख्य सेनापति थिए। तेइसले आइतबारको व्यवस्था प्रतिनिधित्व गर्छ, र तेइस घाउद्वारा जुलियसको मृत्यु भनेको आइतबारको व्यवस्थामा समाप्त हुने एउटा राज्य हो। त्यसपछि मार्क एन्टोनी, अगस्टस सिजर र मार्कस लेपिडसले उनको मृत्युको प्रतिशोध लिन पहिलो आधिकारिक त्रिमूर्त शासन गठन गरे। ती त्रिगुण शक्तिहरूमध्ये एक, मार्क एन्टोनीले मिश्र र क्लियोपात्रासँग जुलियसको सामना पुनः दोहोर्याउन लागेका थिए।

चाहे जुलियस होस् वा मार्क एन्टोनी, ती दुवै रोमका प्रतीक हुन्, र क्लियोपात्रा मिश्र तथा युनानकी प्रतीक थिइन्। उनले मिश्रमा युनानी शासनको प्रतिनिधित्व गर्थिन्, जो दुवै अजिङ्गरका प्रतीक हुन्, जबकि जुलियस र मार्क एन्टोनी पशुका प्रतीक हुन्। सम्बन्धमा स्त्रीको हैसियतले, क्लियोपात्रा कलीसिया थिइन्, जसले जुलियस र मार्क एन्टोनीलाई राज्य बनायो। क्लियोपात्राले एउटी त्यस्ती स्त्रीको प्रतिनिधित्व गर्छिन् जो आफ्ना राजकीय रोमी प्रेमीहरूबाट दुई पटक अलग पारिन्छे; पहिलो, १७९८ मा, र त्यसपछि अनुग्रह-अवधिको समाप्तिमा, जब उनी मद्दत गर्ने कोही नभई आफ्ना अन्त्यमा पुग्छिन्। उनको अन्तिम विनाश ईसा पूर्व ३१ मा एक्टियमको युद्धमा हुन्छ। एक्टियमको युद्धमा विजेता अगस्टस कैसर थिए, यसरी हामी पाउँछौं कि पोम्पेई मिश्रमा मरे, जुलियसको मिश्रमा क्लियोपात्रासँग भेट भयो, जुन इतिहासमा मार्क एन्टोनीको प्रसंगमा दोहोरियो, र त्यसपछि अगस्टस कैसरले एक्टियममा त्यो सम्बन्धको अन्त्य गरे। एक्टियमले आइतबारको व्यवस्थालाई चिन्हित गर्छ, किनकि एक्टियमको युद्धमै रोमका तेस्रो अवरोध हटाइयो, र शाही मूर्तिपूजक रोमले दानियल ११:२४ को पूर्तिमा तीन सय साठी वर्षसम्म शासन गर्न थाल्यो।

पोम्पेईले पहिलो दुई अवरोध हटाए र अगस्टसले तेस्रो।

र तीमध्येबाट एउटा सानो सीडः निस्कियो, जो दक्षिणतिर, पूर्वतिर, र मनोहर देशतिर अत्यन्तै ठूलो हुँदै गयो।
दानियेल ८:९।

पोम्पेई १९८९ हो, आधुनिक रोमको घातक घाउ निको हुँदै जाँदा त्यसले परास्त गर्नुपर्ने तीन राजनीतिक शक्तिहरूमध्ये पहिलो मार्गचिन्ह। सोभियत संघ, त्यसपछि संयुक्त राज्य अमेरिका, र दानियेल एघारको एकचालीसौं पदमा संयुक्त राष्ट्रसंघ पनि। पापीय शक्तिको युद्ध राजनीतिक र धार्मिक दुवै हो, र भविष्यवाणीगत अर्थमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको धार्मिक शक्ति त्यतिबेला विजित भयो जब रेगन र पोप जोन पल द्वितीयको गोप्य गठबन्धन सम्पन्न भयो। पापासतन्त्रको लक्ष्यभित्र तीन राजनीतिक अवरोधहरू र तीन धार्मिक शक्तिहरू पर्दछन्। १९८९ मा ती तीन राजनीतिक शक्तिहरूमध्ये एक हटाइयो; प्रोटेस्टेन्टवाद पनि—जुन वास्तवमा रोमको विरोध गर्नु भन्ने अर्थ बोकेको शब्द हो—उही इतिहासमा संयुक्त राज्य अमेरिकाका राष्ट्रपतिद्वारा हटाइयो। ती तीन राजनीतिक शक्तिहरू सोभियत संघ, संयुक्त राज्य अमेरिका, र संयुक्त राष्ट्रसंघ हुन्; र धार्मिक लक्ष्यहरू प्रोटेस्टेन्टवादका साथै अजिङ्गरका विभिन्न धर्महरू हुन्, जसलाई सबैलाई आत्मवाद मानिन्छ। संसारलाई आरमगेदोनतर्फ डोर्‍याउने तीन धर्महरू धर्मत्यागी

प्रोटेस्टेन्टवाद, क्याथोलिकवाद, र आत्मवाद हुन्; र पापीय शक्तिभिन्नको रूढीवादी र उदारवादी विचारधाराबीचको आन्तरिक संघर्ष, साथै अर्थोडक्स क्याथोलिकवादका फाटोहरू, एक धार्मिक अवरोध हुन्, र क्याथोलिकवादले जित्नुपर्ने अरू दुई धार्मिक अवरोधहरू धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद र आत्मवाद हुन्। प्रोटेस्टेन्टवाद १९८९ मा हटाइयो।

यदि फातिमाका सन्देशहरूबाट व्युत्पन्न विभिन्न क्याथोलिक भविष्यवाणीहरूमा चित्रित क्याथोलिक धर्मका आन्तरिक संघर्षहरूलाई आफ्नै धर्मबाहिरका धार्मिक शक्तिहरूमाथि विजय प्राप्त गर्ने उनका प्रयासहरूबाट अलग गरिन्छ भने, प्रोटेस्टेन्टवादमाथिको उनको अल्फा विजय रेगनको गोप्य गठबन्धन थियो र उनको ओमेगा विजय २०२५ को खुला गठबन्धन थियो। रूढीवादी मण्डलीहरूसँगका उनका संघर्षहरू पनि १९८९ को प्रारम्भिक विजयदेखि पानियमको अन्तिम विजयसम्म चित्रित गरिएका छन्।

पोम्पेई १९८९ सँग मेल खान्छ, र अध्याय आठ, पद नौमा दानिएलले पहिचान गराएझैं “पूर्व” र “सुन्दर देश” माथिका उसका दुई विजयहरूले पूर्व सोभियत सङ्घमाथि पोपसत्ताको आत्मिक तथा राजनीतिक विजय, र त्यससँगै आत्मस्वीकार गर्ने प्रोटेस्टेन्टवादको गौरवशाली देशमाथिको सहगामी आत्मिक विजयलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। जुलियस सिजर राफियामा हार्नेछ, जसरी एन्टिओकस III हारेका थिए, र जसरी जेलेंस्की हार्नेछन्। जुलियस पद सत्रदेखि उन्नाइससम्मको विषय हो, र त्यसपछि अगस्टस सिजर कर उठाउनेको रूपमा खडा हुन्छ। तिबेरियस सिजर क्रूसको समयमा शासन गरिरहेका छन्, त्यसैले तिबेरियस पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्था हो।

यसले अगस्तुसलाई पद पन्ध्रको पानियमसँग, र पद एघारको राफियाको युद्धलाई जुलियससँग समरूप ठहराउँछ। पानियमको युद्ध तेस्रो विश्वयुद्ध हो, जो पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा ठीक अघि आरम्भ हुन्छ, तर त्यसपछि एक्टियमको युद्धमा रूपान्तरित हुन्छ। पानियम स्थलको युद्ध (संयुक्त राज्य अमेरिका) थियो, र एक्टियम समुद्रको युद्ध (विश्व) थियो। अगस्तुसलाई चार रोमी शासकहरूको रेखामा पानियममा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र एक्टियममा उनी वास्तविक नेता थिए। पानियममा एन्टिओकसले रोमसँग गठबन्धन गरेको मिश्रसँग व्यवहार गर्‍यो, र एक्टियममा अगस्तुसले रोम (मार्क एन्टोनी) सँग गठबन्धन गरेको मिश्र (क्लियोपात्रा) सँग व्यवहार गरे। यसको अर्थ पोम्पेले सन् १९८९ सम्म पद चालीसको प्रतिनिधित्व गर्छ र टिबेरियासले पद एकचालिसको आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिनिधित्व गर्छ। ईसा पूर्व २१७ मा भएको राफियाको युद्धद्वारा प्रतिरूपित युकेनी युद्ध आरम्भ हुँदा सन् २०१४ मा जुलियस सिजर आइपुगे।

यसले देखाउँछ कि सत्रदेखि बाइससम्मका पदहरू १९८९ मा सुरु हुन्छन् र आइतवारको व्यवस्थामा समाप्त हुन्छन्, र त्यसैले तिनीहरू त्यही इतिहास हुन् जो चालीसौँ पदको “लुकेको इतिहास” सँग मेल खान्छ। मक्काबीहरूको भविष्यवाणीमूलक रेखा पनि त्यही “लुकेको इतिहास” सँग पूर्णतः मेल खान्छ। रोमी शासकहरूको रेखाले आधुनिक रोम, प्रकाश १६ को पशुलाई चिन्हित गरिरहेको छ, र मक्काबीहरूको रेखाले गौरवशाली देश, प्रकाश १६ को झूटा अगमवक्तालाई वर्णन गरिरहेको छ। तीन युद्धहरूको रेखाले दक्षिणका राजामाथिको विजय, अर्थात् प्रकाश १६ को अजिङ्गरलाई, चिन्हित गर्दछ।

तीन रेखाहरूले संसारलाई आर्मागेडोनतर्फ डोच्याउने ती तीन शक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्, र पद चालीसमा तिनीहरू दक्षिणका राजा, अजिङ्गर, उत्तरका राजा, पशु, तथा रथहरू, घोडचढीहरू र जहाजहरू झूटा अगमवक्ताका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। पद दसदेखि तेइससम्मका ती तीन रेखाहरूले पद चालीसको गुप्त इतिहासमा रहेका ती तीन शक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गरिरहेका छन्, जो पद चालीसको प्रकट इतिहासमा प्रतिनिधित्व गरिएका तीन विषयहरूको निरन्तर दृष्टान्तभन्दा न बढी हुन्, न कम।

पद एक

एकदेखि चार पदहरूले सन् १९८९ मा “अन्तको समय” लाई पहिचान गराउँछन्, साथै त्यस आरम्भबिन्दुदेखि संयुक्त राज्य अमेरिकाका आठ राष्ट्रपतिहरूलाई पनि देखाउँछन्, र अन्ततः अन्तिम तथा अझ धेरै धनी आठौँ राष्ट्रपतिसम्म पुग्छन्। चार पदमा त्यो राजा संसारको राजा बन्छ, जसलाई महान् अलेक्जेन्डर, राजा आहाब, प्रकाश १७ का दस

राजाहरू, भजनसंग्रह ८३ का दस कुलहरू, र उत्पत्ति १५:१८-२१ मा अब्रामसँग परमेश्वरको करारको एकदमै पहिलो चरणमै संसारको प्रतीकका रूपमा प्रस्तुत गरिएका दस राष्ट्रहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

एकदेखि चार पदहरूले सन् १९८९ देखि आइतबारको व्यवस्थामा भएको त्रिविध सङ्घसम्मको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन एकचालिसौँ पदमा उल्लेख गरिएको छ; त्यसकारण तिनीहरू चार रोमी शासकहरू, मक्काबीहरूको वंशरेखा, र दसदेखि पन्ध्र पदसम्मका तीन युद्धहरूसँग मेल खान्छन्, जसले मिलेर चालीसौँ पदको गुप्त इतिहास निर्माण गर्छन्।

पाँचदेखि नौ पदसम्मले एक यस्तो भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखा प्रस्तुत गर्दछन् जसले ५३८ देखि १७९८ सम्मको इतिहासलाई पूर्णतः प्रतिनिधित्व गर्दछ, र चालीसौँ पदमा उल्लिखित अन्त्यको समयको महत्त्व बुझ्नका लागि ऐतिहासिक तथा भविष्यवाणीसम्बन्धी तर्क प्रदान गर्दछ। त्यस तर्कले पाँचदेखि नौ पदसम्मको इतिहासको प्रतिकारस्वरूप दसौँ पदलाई व्याख्या गर्दछ, र यसो गर्दा त्यसले १९८९ को तर्कलाई परिभाषित गर्दछ। यसको अर्थ, दानियेल अध्याय ११ का एकदेखि तेइस पदसम्मले पाँचवटा भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्, जो चालीसौँ पदको गुप्त इतिहाससँग समरेखित छन्। पहिलो चार पदहरू ट्रम्पका विषयमा छन्, जो सातमध्येका आठौँ राष्ट्रपति हुन्, र जो प्रकाश १७ को सातौँ राज्यमा दस राजाहरूका राजा हुने नियतिमा छन्।

पद पाँचदेखि दससम्मले १७९८ सम्म र त्यसपछि १९८९ सम्म पुग्ने इतिहासलाई चिन्हित गर्छन्, जुन पद चालीसको इतिहास हो। पद दसदेखि पन्ध्रसम्मले १९८९ मा आरम्भ भएको तीन प्रतिनिधि युद्धहरूको इतिहासलाई चिन्हित गर्छन्; दोस्रो २०१४ मा आरम्भ भयो, त्यसपछि २०१५ मा सबैभन्दा धनी राष्ट्रपति उठे। ती सबैभन्दा धनी राष्ट्रपति २०२० मा मारिए, अनि २०२२ मा राफियाको युद्ध तीव्र बन्यो, र त्यसपछि २०२४ मा ती सबैभन्दा धनी राष्ट्रपति फर्किए, अनि २०२५ मा पशुको शिर र पशुको प्रतिमाको शिर दुवैको पदग्रहण भयो।

हामी यी कुराहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।